

1882-11-24

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Carolina Dalgas

Susette Cathrine Holten

Viggo Pedersen

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 5a

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard har fået anbefalinger af Susette Skovgaard om blandt andet italienske madretter, han skal smage og hvordan han prutter om prisen på markedet. Hn og Viggo Pedersen dør med utøj i deres bolig. Joakim sender Susette kys i anledning af hendes fødselsdag. han staver dem "Smyst".

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 brev 5 A

Roma 24/11 1882

Kjære Søster! Tak for Brevkortet og Brevet. Du har ventet længe på Svar, men jeg har rejst og jeg har skrevet til andre, først nu kan jeg overkomme at svare Dig, næste Gang tænker jeg, at jeg skal være gesvintere. I Dit Brevkort skriver Du, "hvis Du ikke længes efter Rom, er Du et underligt Menneske ", og jeg svarer, jo vel længes jeg efter Rom, men for det første måtte jeg ikke sjofle Florens og for et andet havde Zarthmans sagt mig, at jeg vist vilde blive skuffet over Rom, at der i grunden ikke var synderligt bedre end i Florenz osv. Så jeg var bleven lidt mindre forhippet på Rom, end jeg før havde været. Nu jeg kender Zarthman bedre ved jeg imidlertid, at det han er nærmest er han varmest for, altså i Florenz varmest for Florenz, i Rom varmest for Rom. – her er jo brillibrillibrilliant, men det var dog godt, vi fik Florenz ordentlig gennemset. – Nå, Du syns, jeg beskriver Dig tingene for omhyggeligt. Det kan gærne være, men hvad skal jeg skrive om, når jeg ikke må tale om det, der interesserer mig, og hvor kan jeg vide, Du har skrevet et helt Brev om pesthulerne til Niels, når jeg ikke ved det. Du er en kedelig en at skrive til, jeg er bange, Du får korte breve herefter. Det er sikrest, at Du skriver "dd: consulate danese Roma". Sig det til Niels, det kunde dog være, han havde noget at skrive. – Konsulen har bedt mig hilse Dig. – JA vel bliver jeg tosset i Rom, jeg er det alt så småt,

-2-

men jeg kan nok regne ud, at jeg bliver det mere. Uh det er bare skade, jeg ikke tør male ude nu. At skulde vente til Foråret det er hårdt. Tak for de anbefalede Retter, men sig mig bare, af hvad var Din salata mista blandet sammen, for jeg har nemlig flere steder forlangt den, men kun kunde få den et sted, og der var et bare salata Catugo og salata individ der var blandet, og da det er de to, vi mest spiser, og de omtrent smager ens, enten de er hver for sig eller sammen, antager jeg, Du har fået andre gode sager blandet i. Broccolien er herlig. Angående Nicola, så har jeg spurgt flere om ham, men kun fået at vide, at det rimeligvis er en af opvarterne

hos Bédean, men da jeg der er kommet i lag med den rare Romeo, som er opvarter for alle de danske, og som kan sige "mange tak", "fisk", "brød" osv. Og jeg ikke ved at formulere en hilsen til Nicola, må Du undskylde, at jeg lader ham fare. Nej jeg tager ikke med Zarthman til Grækenland, derimod bliver Zarthman her. Du må min santen ikke blive blind, gå dog op og presenter dine øjne for en doktor. Foruden hilsen til alle, vil jeg bede Dig bringe Louise Dorthea Bache en speciel hilsen, med tak for hendes; jeg gad også gerne set hende, hils også Karen, ja og hvis det falder sig, så

-3-

Biskoppen. Ja Du kan tro, vi bliver trukket op, men kan da heller ikke prutte alle steder, når vi f.eks. går ind hos en fin apotheker og køber en æske insektpulver, skal vi så prutte? Jeg skal sige Dig, her er meget rart og godt hvor vi bor, men her er lopper. Mig gør de enda ikke så meget, men stakkels Viggo kunde den første nat (trods insektpulver) ikke lukke et øje. Han sad den hele nat og fangede, havde Du bare været her, du har øvelse fra Sverig, og her har vi hver et uldtæppe at presentere Dig til jagtdistrikt. Vi har haft dem oppe på taget i solskin, vi har strøget dem ind i pulver, men de er vrimmelfulde endda. Da Viggo den første nat havde fanget 20, og jeg ikke ret vilde tro det, opfordrede han mig til at komme og få syn for sagen, nå, da jeg så kom, kunde han naturligvis ikke finde en eneste, så siger han "så for den, kan jeg ikke engang finde en loppe, hvorpå vi genast begge gav os til at dø stille af grin. Men så hittede han en, og så 9 til, og da jeg så skulde i min seng efter, fangede jeg strax en med hver hånd, og stod er og kunde ikke knække dem, men så kom de i vandfadet. Væggetøj har vi også, men kun i glas og ramme (bank i bordet). Vi har nemlig nogle små billeder på væggen, og i to af dem findes et dødt

-4-

væggetøj i hvert. Jo et par rigtig store væggetøj har vi også udenfor glas, men de ter sandt, den er dog i ramme, nemlig to ens billeder af en gyselig og stor romerokse, det ene er vist copi, og det andet copi efter copien, jo de er slemme at se på. Men jeg glemmer jo rent at takke for lykønskningen Smyst. der har Du det, Smyst, Smyst og det og det, kan Du så stå Dig en halv times tid. Armbåndet skal jeg med et første tænke på, Zarhtman skal også besørge et sådant istandsat, vi har talt om at gå sammen, men han råder til at sende det med en eller anden som nok i vinterens løb rejser hjem, sende det på anden måde fraråder han. I går spiste jeg hos Tante Caroline og bag efter gik hun, Johanne D. og jeg en tur til porta Maggiore, gik derfra uden for muren til kirken St. Lorenzo og tilbage gennem porten af samme navn. Det var en rar tur, de gamle porte er jeg dødelig forelsket

i; så snart jeg tør sidde ude, må jeg i lag med en af dem. Da jeg ved middagsbordet ytrede, at det var så dejligt engang at slippe for at spise på restaurant, spurgte Tante, om jeg ikke havde lyst at spise hos hende. Jeg sagde naturligvis mille gratie, men tillige at jeg af flere grunde ikke kunde, og det er jo også et kildent spørgsmål med betalingen, men fristende var det fordi jeg vist derved vilde lære italiensk 10 gange hurtigere end ellers. For resten er det meget trættende at skulde konversere på dårligt fransk |og nu blander jeg fransk og italiensk hulter til bulter, og alt som jeg muligvis lærer lidt italiensk, glemmer jeg fransken. |

Hils nu alle så meget og til Niels skal jeg skrive snarest muligt, vedlagte breve vil jeg bede Dig besørge, jeg ved nemlig ikke, hvor Frk. Holten er.

veggelag i loven. Jo et par rigtig store veggelag
har vi ogsaa udenfor Glads, men det er sandt, som du dog
i ramme, nemlig tre end bellegning en pyntelig og
stor rummerdel, det ene er vist et par, og det andet
Ligget efter cyklen, jo du er skønne at se på. Men
jeg glemmer jo mit at takke for lykønskningen,
Dygtigt du har det, Dygtigt Dygtigt og det og det,
Kendte du sig en halv time Tid. Anvendt
skal jeg med det første tænke på, Taksten skal også
bedes af talent i stand, vi har talt om at gøre
men kan vide det om det med en eller anden om
nok, i intetens Gode og det om det om det
som anden måde paraderen kan. Igen spidte jeg hos
Pants Carstairs og tog efter det som for ham. Og
jeg en tur til porten Maggior, godt derfra uden for muren
til kirken St. Lorenz og alle de gamle porten af samme
navn. Det var en tur, de gamle porten og jeg i det
foretaget i, så snart jeg tør ikke uden, men jeg i tag
med mig den. De jeg ved midt på landet og det
at det var et dejligt angang at tage for et par år tilbage
gængs Mads mig en jeg ikke havde lyst at jage derhoved,
jeg synes naturligvis med glæde, men tillig at jeg af
for gængs ikke kendt, og det er dog et vildeste og
med betænkning, men først var det godt, fordi jeg vist
dermed vilde have staten med Vindes krigene og alle
for det, så det mig trods at staten kommer på det ligst par.

Roma 28/11/1882.
Tjener Sids. Tak for brevene og brevene, de har
været længe på vejen, men jeg har vist og jeg har skrevet
et andet, først om den jeg overkommer at se det, og
nåtte jeg tænke, jeg at jeg skal være gæstgiver.
I det brevene skriver du, har du ikke besøgt efter
Rom, er du et andet sted minnet i og jeg tror, jeg vil
besøge jeg efter Rom, men for det første måtte jeg ikke gæste
Florenz og for det andet havde Taksten. Vagt mig,
at jeg vist vilde blive skuffet af Rom, at de egentlig
ikke var dydeligt bedre end i Florenz selv, så jeg var
blev en mindre forbigået på Rom, end jeg for havde
været. Nu jeg kender Taksten, ved jeg i midt i det,
at det kan være nærmest er han nærmest for alle i Florenz
nærmest for Florenz, og her nærmest for Rom. - Men jo
ville ville ville, men det var dog godt at have Florenz
endelig gængs, - Men du synes jeg beskriver dig tingene
for mig. Det kan gerne være, men hvad skal jeg
skrive om, nu jeg ikke må tale om det da intet om mig,
og hvor kan jeg vide du har skrevet et brev om det
fulde til Mads, når jeg ikke ved det. Du er en kedelig
mand skriver til, og en lange du for det brevene har efter.
Det er sandt at du skriver i det Consulate Rom, og
at det til Mads skal sende, dog synes han havde mig
at skriver. - Men du har bedt mig hilse dig. -
Hilse vil blive jeg vist i Rom, jo er det det det.

men jeg kan nok rigt nok, at jeg bliver det mere.
Ne, det er bare skidt, jeg ikke tør mere ude væk.
Det skulle være til forint, det er kært. Tak for
alle anbefalende net, men sig mig, kan, det hvad
var din salats smits blandt sammen, for
jeg har nemlig flere steder foretaget den, men kun
kunnet få den et sted, og der var det bare salats
lættelse og salats indvirkning de var blandt, og da det
er de to vi mest spiser, og de ontrent mager ud,
samt de er bare for sig selv sammen, antag jeg da
har fået andre gode suger blandt i. Broccolien
er kær. Angående Nicola, det har jeg gjort flere
om ham, men kun fået et vide at det rimeligvis er
en af operatørerne hos Bibben, og som da jeg der
er kommen i. Læg nu da den rare Børner, som er
operatør for alle de danske, og som kan sig, mange
tak, "fæst", "brod", "stør", og jeg ikke vid at formulere
en hilsen til "kiste", men du understøttede, at jeg lader
ham fore. Nu jeg tager ikke, med Læstetuen til
Groenland, dermed blive Læstetuen her. Du må
nu sante ikke blive bland, gå, leg og persisterer
jagt for en doktor. Fordum hilsener til alle, vil jeg
bede dig bringe dets dorthes Dræbe en
spækel hilsen, med tak for hende, jeg god og god pære
det hende, hils også Karen, jeg og hendes fader og sø
søster.

SENGAARD-MUSEET
KØBENHAVN

Biskoppen, for du kan tro vi bliver trukket op, men
kan da heller ikke prutte alle steder, når vi for eksempel
ind hos en fin opstøber og køber en æske
indstøtpulver, skal vi så prutte? Jeg skal dog
næsten meget vant og godt her hvor vi bor, men der
er Lopper. Næst efter de ender ikke så meget, men
statistik. Vijs kunde du først net (end indstøtpulver)
ikke lade et øje. Han sad den hele nat og sangde,
hvor du bare vent her, du har drukket fra her, og
du har vi har et udstøppe et parvort. Jeg
til jeg drikker. Vi har haft alle oppe på Lørdag
i Billeden, vi har støttet dem ind i pulver, som
de er rimeligvis endda. De Vijs den første
nat havde langst tid, og jeg ikke net vidt til det, og
fordum kan mig til det herom og på de for
dage, nu, da jeg så kom, kunde han næsten
ikke finde en eneste, så de for den
kan jeg nu ikke angang finde en Løp, hvor vi
jenset bage per og det der still af grin. Men
de ligger han an, og så i det og da jeg så skulle
de min steg efter, sangde jeg stakke du min her
kædet, og stod der og hende ikke knække den, men at
kom de i vandfædet. Deppetig her vi også, men kan
i steds og samme (Lørdag, Lørdag). Vi har nemlig nogle
med hilsener på søgen, og i to af den fader et kært